الهی تسمع زفیر ناری و صریخ فؤادی و حنین روحی و انین قلبی و تأوّهی ...

حضرت عبدالبهاء

النسخة العربية الأصلية

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۸۸

هوالأبهی

الهی تسمع زفیر ناری و صریخ فؤادی و حنین روحی و انین قلبی و تأوّهی و تلهّفی و ضجیج احشائی و تری اجیج نیرانی من شدّة حرمانی و توجّعی و تفجّعی و احزانی و شدّة بلائی و عظیم اشجانی و تعلم ذلّی و مسکنتی و افتقاری و اضطرابی و اضطراری و قلّة نصرتی و کثرة کربتی و شدّة غمّتی و حرقة لوعتی و حرارة غلّتی و هل لی من مجیر الّا انت و هل لی من ظهیر الّا انت و هل لی من نصیر الّا انت و هل من سمیر الّا انت لا وحضرة عزّک انت سلوتی و عزائی و راحتی فی شقائی و برئی و شفائی و عزّتی و غنائی و مؤنسی فی وحدتی و انیسی فی وحشتی و مناجی للنّاجی فی جنح الظّلام فی اللّیالی حین تهجّدی فی اسحاری و تضرّعی فی اسراری و تبتّلی فی عشواتی و ابتهالی فی غدواتی الهی الهی قد انصرم صبری و اضطرم قلبی و تفتّت کبدی و احترقت احشائی و اندقّ عظمی و ذاب لحمی فی مصیبتک الکبری و رزیّتک العظمی فتلاشت اعضائی و تفصّلت ارکانی من احزانی و اشجانی الّتی اعجزتنی فی هذه النّازلة القاصمة و الفاجعة القاصفة و ما مرّت ایّام الّا سمعت صوت النّاعی ینعی النّجم الدّرّیّ الأبهر نبیلک الأکبر فسالت بمصیبته العبرات و صعدت الزّفرات و ازداد الشّجن و اشتدّ الحزن و ارتفع نحیب البکآء و ضجیج الأصفیآء فانّک یا الهی خلقته من جوهر حبّک و انشأته من عنصر الوله فی جمالک و انشغف فی ولائک و ربّیته بأیادی رحمتک و شملته بلحظات اعین رحمانیّتک حتّی نال رشده و بلغ اشدّه فأوردته علی مناهل العلوم و شرائع الفنون العالیة و الآلیّة الذّائعة الشّائعة فی آفاق مملکتک بین عبادک حتّی اقرّ له کلّ عالم بقدم راسخ فی کلّ فنّ بجودک و منّک و اعترف له کلّ فاضل ببراعة فائقة فی کلّ علم الهی و ریاضی نظراً و استدلالاً و اشراقاً بفضلک و عطائک ولکن تلک المنابع و المصانع ما کانت تقنعه یا الهی و تروی ظمأ قلبه و غلیل فؤاده بل کان ملتاحاً لفرات معرفتک و ظمآناً لهجر عرفانک و عطشاناً لسلسبیل علمک حتّی وفّقته علی الحضور بین یدیک و الوفود بساحة قدسک و التّشرّف بلقائک و جذبته نفحات وحیک و اخذته رحیق بیانک و انعشه نسائم ریاض احدیّتک فاهتزّت کینونته من نسیم عطائک و تعطّر مشامّه من شمیم عرار نجدک و قام علی نشر آیاتک و اقامة برهانک و اشتهار سلطانک و اعلآء کلمتک و اثبات حجّتک بین عبادک فتضوّع من ریاض قلبه طیب حبّک و عرفانک و انتشر انفاس حبّه و هیامه بین اشرار خلقک و طغاة عبادک و قاموا علیه بظلم مبین و جور عظیم الی ان اخرجوه من موطنه مهاناً فی سبیلک و ذلیلاً فی محبّتک و اسیراً فی مملکتک مکشوف الرّأس حافی الأقدام حقیراً فقیراً مظلوماً مبغوضاً بین جهلآء خلقک و مضت

ایّامه کلّها لیالی لکربته و غربته و شدّة بلائه و عظیم ابتلائه فی سبیل حبّک و هو مع کلّ ذلک مستبشر بنفحاتک و مسرور بعنایاتک و فرح فی ایّامک و منشرح بفضلک و عنایتک و احتمل کلّ مصیبة فی امرک حتّی وقعت الواقعة العظمی و الفاجعة الرّاجفة الکبری و زلزلت الأرض زلزالها و وضعت کلّ ذات حمل حملها و صعد النیّر الأعظم الی الأفق الأعلی و الأوج الأسمی نادی بلسانه الأخفی ادرکنی یا ربّی الأبهی و الحقنی بجوار رحمتک الکبری و اجاب النّدآء منجذباً راجعاً الی مقعد الصّدق فی ظلّ سدرة رحمانیّتک الممدود علی الأصفیآء من احبّائک الأتقیآء ای ربّ اسکنه فی کهف عنایتک و ادخله فی جنّة احدیّتک و ارزقه نعمة لقائک ببقآء وحدانیّتک و دوام صمدانیّتک انّک انت الفضّال الرّحمن الرّحیم

و اذا اردت ان تزور تلک الرّوضة الغنّآء الطّیّبة الأرجآء المتضمّنة جسداً احتمل الشّدائد فی سبیل الله اقبل علیها و قل

علیک بهآء الله و انواره و القی علیک ذیل ردائه و طیّب رمسک بصیّب رحمته و اسراره و اراح روحک فی ظلّ سدرة فردانیّته و افاض علیک غمام صمدانیّته و ادرّ علیک ثدی رحمانیّته ایّتها الکینونة المنجذبة الی جوار رحمته و الحقیقة المستفیضة من فیوضات شمس حقیقته اشهد انّک آمنت بالله و آیاته و اقررت بوحدانیّته و شربت کأس العرفان من ید ساقی عنایته و سلکت فی صراطه المستقیم و ناديت باسمه الکریم و هدیت اهل الوفاق بظهور نیّر الآفاق من مطلع الاشراق و ثبتّ علی حبّه ثبوتاً یتزعزع منه رواسخ الجبال و خدمت مولاک فی اولاک و اخراک و احتملت المصائب و ابتلیت بأشدّ النّوائب فی سبیل ربّک و ربّ آبائک الأوّلین لا ضیر ان توارى جسدک تحت الثّری فروحک بالأفق الأعلی و الملکوت الأبهی طوبی لک فی هذه المنحة الکبری و الموهبة العظمی فانّک اوّل من اجاب داعی الصّواب بعد غروب شمس الهدی ربّ السّموات العلی من الأفق الأدنی و یلوح و یضیء جماله من الأفق الأعلی ملکوته الرّفیع و جبروته المنیع بشری لک فی اللّقآء و هنیئاً لک کأس العطآء من ید ساقی البقآء یا من استغرق فی بحر الغنآء و سکن فی جوار رحمة ربّه الکبری الرّفیق الأسمی

اسأل الله ان یؤیّد احبّائه علی هذه المقامات السّامیة العلیا الّتی تتلألأ الوجوه فیها بأنوار الله فی ملکوت الأسمآء و انّه مجیب الدّعآء و سمیع لمن ناجاه متوسّلاً بکرامة احبّائه و برکة اصفیائه الّذین احتملوا الشّدائد العظمی فی سبیل الله ربّ الآخرة و الأولی